

nehote resen. Kristus joče nad Jeruzalemom in mu govori: »Da bi spoznal tudi ti, kaj je v tvoj mir in sicer ta tvoj dan.« Dolgo si je Kristus prizadeval, da bi pridobil Jeruzalem, da bi se ga oklenil. Nazadnje mu je odločil še en dan — cvetno nedeljo — za njegovo spreobrnjenje. A ker je ostal Jeruzalem zakrknjen še tudi ta dan, se je začela dovrševati njegova usoda: na veliki petek je zavrzel Kristusa in zahteval njegovo — smrt, večinoma je ostal zakrknjen tudi še po Kristusovem vstajenju in ni sprejel njegove vere in nazadnje je bil razdejan, prebivalci njegovi so bili pobiti ali pa odpeljani v sužnost in razkropljeni po svetu. To je bila usoda Jeruzalema, ker je zamudil — »svoj dan«. Tako je umljivo, da mu je Kristus s solzami govoril: »Da bi spoznal tudi ti, kaj je v tvoj mir in sicer ta tvoj dan!«

Resen mora človek postati ob tem evangeliju. Saj veljajo tudi o njem besede sv. Pavla: »To pa je pisano v naše svarilo.« Da, usoda Jeruzalema je tudi naša usoda. Za vsakega človeka se bije velik in tako usoden boj: da se oklene Boga, ali pa da živi brez Boga, ali celo proti njemu. Bog, ki z očetovsko ljubeznijo ljubi vsakega človeka, ki hoče, da bi se vsi ljudje zveličali, vabi in kliče, kakor nekda Kristus Jeruzalem, vsakega človeka s svojo milostjo. Različni so ti kliči, a tega se moramo zavedati, vse, kar nas kliče k spreobrnjenju, k poboljšanju, vse je klic milosti božje. Pa, kakor je bil odločen za Jeruzalem dan, ko mu je Kristus zadnjikrat ponujal svojo milost, tako Bog tudi za vsakega človeka v svoji previdnosti odloči trenutek, ko ga hoče potegniti zadnjikrat k sebi. Kako tudi nam veljajo besede Kristusa: »Da bi spoznal tudi ti, kaj je v tvoj mir in sicer ta tvoj dan!« Ta dan zamujen in zapečaten je naša usoda. Kaj misliš, kaj bi bilo, ko bi veliki grešnik Avguštin tisti dan, ko se je zopet s solzami boril med svojo strastjo ter poboljšanjem in je slišal glas: »Vzemi in beri!« in je v sv. pismu čital besede: »Bratje resno, da je že ura, ko naj vstanemo iz spanja«, bil preslišal ta klic in mu zaprl svoje srce? Ali bi pač imela katoliška Cerkev velikega svetnika Avgušтина? In ko bi Marjeta Kortonska tisto uro, ko je zagledala grozno spremenjeno truplo svojega zapeljivca in se je kakor blisk posvetila v njeni duši misel: »Kaj pa je z njegovo dušo?«, se bila otresla te misli in ji ne bila odprla svoje duše, kako bi pač bilo teklo njeno nadaljnje življenje?

Si morebiti misliš: »Saj moje življenje ni tako slabo, ni tako hudo z menoj.« Res, ni. A milost božja nas ne kliče samo iz grehov, kliče nas tudi iz mlačnosti, kliče nas k popolnosti — vedno višje in vedno bližje k Bogu. Mi smo sicer velikokrat tako kratkovidni, da si mislimo: »Le kolikor mogoče malo od tega življenja, brez njega se da veliko prijetneje živeti.« Pa, ali v resnici za nas ne bo veliko boljše, če bomo s svojim življenjem bližje pri Bogu? In,

če mi to klicanje višje zametujemo, ali ni to velika nevhvaležnost in ali ne bo prišel tudi tukaj trenutek, ko bode Bog zadnjikrat klical višje in bližje k sebi, potem pa se bo začelo na vas izpolnjevati, kar pravi evangelij: »Kdor ima, se mu bo še dalo, kdor ima malo, se mu bo še to vzelo.« In so še druge besede v sv. pismu, ki veljajo o človeku, ki odklanja klicanje božje navzgor. »Ker nisi ne vroč, ne mrzel, ampak mlačen, te bom začel pljuvati iz svojih ust«, govori Kristus v skrivnem razodetju in še preti: »Jaz bom prišel in prevrgel tvoj svetilnik iz njegovega mesta, da ne bo več svetil.« Da, Bog nas je hotel poklicati in dvigniti visoko k sebi, a ker ga nismo poslušali, še lahko pademo in morebiti globoko pademo iz istega mesta, na katerem smo.

Zamuditi »tvoj dan« pa ni usodno samo za tebe samega, temveč morebiti radi tebe tudi za druge. Ko je Jeruzalem zamudil svoj dan, je Kristus na veliki petek govoril njegovim ženam in materam: »Ne jokajte nad menoj, jokajte rajše nad seboj in svojimi otroki!« Da, kolikokrat je za mujen »tvoj dan« zamujen in usoden za vso hišo, za cele rodove pa tudi veljajo besede: »Jokaj nad seboj in nad svojimi otroki!« Velja to posebno še o naših časih. V vseh časih je tukaj na zemlji boj med božjim kraljestvom in kraljestvom brezboštva. A zdi se, da je ta boj posebno hud in usoden v naših dnevih. Z lastnimi očmi lahko gledaš, kako se danes toliko duš in toliko družin pogrezuje v to kraljestvo brezboštva, najprej po življenju, potem tudi po mišljenju. Lahko vidiš družine, kjer nič več ne molijo, nič več ne zahajajo k službi božji, kjer živijo ali celo tudi umrejo brez svetih zakramentov. Kako so te hiše zgubile božje kraljestvo in njegov blagoslov za to in ono življenje! Kako vendar so te hiše, ki so nekda vse bile krščanske, izgubile ta blagoslov? Bilo je kakor v Jeruzalemu. Bog je klical, a ker je klical zastonj, je enkrat prišel »njihov dan« in ko je bil zamujen ta, se je tudi reklo: »Niste bili vredni kraljestva božjega. Zato bo pa vzeto od vas in dano drugam, kjer bodo obrodili njegove sadove.«

Da, usodno je zamuditi »svoj dan«. Pa, kedaj je ta »tvoj dan«? Nič ne vemo. Včasih je to tako izreden trenutek, včasih pa trenutek, ki je na las podoben tolikim trenutkom, ki smo jih že doživeli skoro vsak dan. Vsako klicanje milosti božje je lahko »naš dan«. Zato pa velja: »Nikdar ne poslušaj prezgodaj klicanja božjega.«

Res, resna beseda o tem »našem dnevu«. Daj Bog, da bi o nas vseh veljale besede: »Da bi spoznal, kaj je v tvoj mir in sicer ta tvoj dan! To kar je pa prikrito tvojim očem. Zato pa ...

Prihodnji evharistični kongres. Kakor znano, se obhaja letos svetovni evharistični kongres v Sidneyju v Avstraliji. Prihodnji svetovni ev-

haristični kongres leta 1930 bo pa v mestu Kartagini v Afriki. V vseh delih sveta so že bili ti svetovni evharistični kongresi, samo v Afriki še ni bil nobeden. Zato se je za prihodnji kongres zbrala Afrika. Razen tega pa je leta 1930 1500letnica smrti sv. Avgušтина, največjega moža, kar jih je Afrika dala katoliški Cerkvi. Zato so tudi ravno za to leto izvolili Afriko za evharistični kongres. Omeniti je tudi, da obhaja leta 1930 odbor, ki skrbi za praznovanje teh kongresov, 50letnico svojega obstoja ter delovanja.

Hvalevredna ustanova. V Švici imajo od leta 1921 ustanovo za duhovno pomoč bolnikom. Pomilovanja vredni so bolniki, ki so v svoji boleznini zapuščeni in nimajo postrežbe. A je veliko bolnikov, ki kljub dobri postrežbi svojo bolezen silno težko prenašajo, ker so nevoljni in nepotrpežljivi. Ta švicarska ustanova pa ima ravno namen, da bolnike tolaži, jih navaja k potrpežljivosti in jih uči, da svojo bolezen posvečujejo. V ta namen udje te ustanove za bolnike molijo, darujejo za nje sv. maše, jim pišejo tolažilna pisma in izdajajo za nje mesečnik »Apostolstvo bolnikov«. Tako duhovno pomoč, ki so jo bolniki včasih še bolj potrebni kot telesne postrežbe, nudiš bolnikom lahko tudi ti, če se jih spominjaš v svojih molitvah, če jih obiščeš in jih potolažiš z iskreno besedo in jim daš dobro, krščansko berilo v roke.

Vesela stoletnica na Angleškem. Leta 1929 obhajajo angleški katoličani stoletnico, odkar so si priborili versko svobodo. Prej so bili silno tlačeni od anglikancev. Niso mogli postati državni uradniki, niso smeli imeti večjih posestev, morali so plačevati anglikanski cerkveni davek in so morali celo hoditi k anglikanskim cerkvenim obredom. Leta 1828 so si pa izvojevali vsaj najvažnejše pravice. V spomin nato nameravajo sezidati v velikem delavskem mestu Liverpoolu potrebno stolnico. Ko so imeli katoličani svoje zborovanje za zidanje cerkve, je prišel na to zborovanje tudi anglikanski župan tega mesta, ki je pa ženska in je izjavila, da je vera podlaga državljskih čednosti in da se mora zato vse podpirati, kar utrjuje vero. Žalibog resnica, ki jo mnogi pozabijo!

SLOVENSKEMU ŽENSTVU.

Žene, dekleta! Mesec dni že blati in obrekuje svobodomiselno časopisje poslance SLS. Na najpodlejši način pa žali našega dr. Korošca, voditelja slovenskega naroda.

Najodločneje protestiramo proti sramotanju našega voditelja in našega naroda pred celim svetom.

Ta nečuvjen napad ne sme ostati nekažnovan! Slovenski narod bo obračunal s tistimi, ki so se dotaknili časti našega voditelja in našega naroda.

Slovenska žena, ki si se vedno neustrašeno borila za vero in čast slovenskega naroda, ne smeš biti soodgovorna za sramotenja, ki jih trpi slovensko ime potom liberalnega časopisja.

V tvojih rokah je najhujše orodje, s katerim zadaš najobčutnejši udarec največjemu našemu sovražniku, liberalnemu tisku. Žena, dekle! **Zavedaj se, da je ni sile na svetu, ki bi te mogla prisiliti, da podpiraš onega, ki je naročen na liberalno časopisje in s tvojim trdo prisluženim denarjem podpira prav ono časopisje, ki blati Slovence pred celim svetom. Zato podpiraj s svojim denarjem le tiste ljudi, ki imajo naročeno naše katoliško časopisje in čutijo z ogromno večino slovenskega naroda.**

Tako bomo premagale našega sovražnika, ki žali našega voditelja in z njim vred ves slovenski narod.

— — —

Zborovanje katehetov lavantinske škofije se vrši letos dne 27. avgusta v Celju. Podrobnejši program bo objavljen pravočasno. Pozivljamo že sedaj gospode katehete in vse druge duhovne sobrate, ki se zanimajo za probleme sodobne kateheze, da pridejo dne 27. avgusta t. l. v kolikor le mogoče velikem številu na zborovanje v Celju. — Odbor Društva katehetov lav. škofije.

Slovesnost preobleke v zavodu čč. šolskih sester v Mariboru. V ponedeljek, dne 16. t. m., je obhajal zavod šolskih sester lepo slovesnost preobleke 18 novink. Preoblečene so bile: Grom Ana iz Vrhnike — s. Gabrijela; Rojs Marija iz Št. Ruperta v Slov. g. — s. Magda; Klančar Ana iz Trebnja — s. Kerubina; Ferlež Marija iz Stoperc — s. Adela; Krof Marta iz Pliberka — s. Adalberta; Šušmelj Marija iz Gorice — s. Zorana; Blas Lucija iz Tomačeva — s. Vianeja; Jelovšek Marija iz Vrhnike — s. Jakoba; Dvoršak Brigita iz Sv. Martina — s. Saturnina; Kapun Marija iz Maribora — s. Sidonija; Zaplatar A. iz Mirne peči — s. Sirverija; Hanželič Marija iz Ormoža — s. Vitoslava; Lombar Marija iz Trstenika — s. Domitila; Slapnik Jožefa iz Motnika — s. Venancija; Papič Ana iz Semiča — s. Agatona; Kidrič Roza iz Rogaske Slaptine — s. Benona; Krefl Mar. iz Šmartnega ob Dreti — s. Lucina; Petrin Frančiška iz Rečice — s. Samuela. — Ginljiv in srce pretresujoč prizor je bil, ko so mladenke cvetoče mladosti vesele polagale v roke presvetlega g. prelata dr. Tomažiča, ki je izvršil obred, svojo dosedanjo svetno obleko in jo zamenjale za redovniški pajčolanom in pasom ter se popolnoma posvetile Bogu in redovniškemu poklicu. Dal Bog, da bi našle mnogo posnemovalk med našimi dobrimi mladenkami širom Slovenije in da bi se jim pridružile nove vrste z istim navdušenjem in poklicom. Prostrane so božje njive in velika je žetev samostana šolskih sester v Mariboru. Zato mladenke, korajža in pogum ter se uvrstite med božje delavke!

Jubilejna razstava sodobne kulture v Brnu, ČSR. V Brnu, glavnem mestu zelene Moravske, se vrši razstava sodobne kulture čehoslovaške republike, ki nam kaže ves napredek v desetih letih osvobođenja. 30 ha veliki razstaveni prostor, četudi leži v široki, od treh strani v zelenimi griči obdani dolini na periferiji mesta, je oddaljen od kolodvora le 10 minut. Razstava sama se nahaja v 17 velikih pavilijonih s skupno razstavno ploskvo 30.000 m². Zastopane so tu vse šole: otroški vrtci, ljudske, srednje in visoke šole, učiteljska, obrtno umetniške in umetniške šole, katerih učenci so razstavili tu svoja zanimiva dela. Pošte, železnice in zrakoplovstvo imajo tu velikanski svoj oddelek, v katerem se jasno vidi napredek teh važnih faktorjev moderne države. Nadalje se nahaja tu tudi zdravstveni oddelek, psihologija, fizika, kemija, matematika, sociologija, jezikoslovje, literatura, oblikujoča umetnost, glasba, gledališče, kulturna in znanstvena društva. Veliko pozornost vzbuja paviljon čehoslovaškega učenjaka dr. Absolona, ki je razstavil v posebnem paviljonu modele jamskega človeka in mamuta v naravni velikosti. Poleg tega paviljona, ki nam kaže pračloveka in njegov način življenja, pa stoji njegova protislika: najmodernejše kmetско gospodarstvo, ki je popolnoma elektrificirano. Tu je vse živo, vsi stroji se vrte, mlatijo, režejo, žagajo, sekajo in tako dalje. Vsa poljska dela se opravljajo le s pomočjo električnih strojev. Istotako imamo v kuhinji same električne pripomočke: štedilnik, stroj za rezanje mesa, kruha, stroj za gnetenje testa, za umivanje posode, ljupljenje krompirja, električna ledenica itd. V hlevu stoje štiri leporejene žive krave, ki se molzejo z električnimi stroji in ki so že precej razširjeni na Moravskem. Mleko se prenese v klet, kjer se dela iz njega in njegove smetane sirovo maslo in razni siri, vse s pomočjo električnih strojev. V konjskem hlevu stoji krasen vranec, ki se češe s pomočjo električnega stroja. Je pa tu tudi električni aparat za striženje konj. Dalje so v kleti električne stiskalnice za grozdje in drugo sadje. Na dvorišču je pa poleg modernega gnojišča s praktično električno črpalko za gnojnico higijenski svinjak. To moderno urejeno kmetско gospodarstvo je za enkrat v celoti za malokateroga dosegljivo, kaže nam pa jasno, koliko časa in človeške energije bi bilo prihranjeno, če bi se vpeljali v domačijo vsi ti stroji. Morda bo živela generacija za nami v srečnejših gmotnih razmerah, ki ji bodo dovoljevale nakup teh prepotrebni strojev.

Pred usmrčitvijo. V glavni kaznilnici Kentuckyja v Zedinjenih državah Severne Amerike je bilo pred kratkim na en dan izvršenih kar sedem smrtnih obsodb na električnem stolu. Usmrčeni so bili štirje belokožci in trije zamorci, vsi obsojeni radi umora. Dočim so se belokožci približali električnemu stolu skoraj

v nezavestnem stanju, tako da so jih morali jetničarji nesti, pa so se pokazali zamorci zelo hrabre. Zahtevali so pred smrtjo še cigarete in se nato poslovili od navzočih. Zadnji je izjavil, da pred smrtjo oprošča vsem, ki so mu storili v življenju kaj slabega. Ko so ga rablji vezali, je skrbno pazil, da so kovinaste plošče na rokah in nogah dobro pritrdili, da se ne bi preveč mučil. Zadnji obsojenec od belokožcev pa je pred smrtjo še prosil, naj ga krstijo po katoliškem obredu. Res je bil takoj pozvan duhovnik, ki je opravil obred. Eden izmed zamorcev je med tem, ko so ga privezovali na električni stol, zapel še neko narodno pesem in prosil navzoče, naj pojejo tudi oni z njim.

Zopet eden iz Rusije! V sredo je prišel v Osijek kmet Pavle Kiss iz Bogojeva, ki je pred tedni pobegnil iz ruskega ujetništva. Kakor pripoveduje, se nahaja v Rusiji še kakih 3000 naših ujetnikov iz Baranje, Bačke in Hrvatske. Kiss je s 13 tovariši pobegnil iz taborišča in odšel z njimi do poljske meje ter od tam peš do Osijeka.

Utonil je sin železničarja Franca Vavotnika iz občine Rudeči breg pri Sv. Lovrencu na Pohorju Valentin, star sedem let. Ker ga doslej še niso našli, se občinstvo naproša, da v slučaju najdbe takoj obvesti o tem mariborsko policijo. Deček je imel na sebi dolge zelenkaste hlače, pisano srajco in bele naramnice.

V Dravol Izpod čolna v bližini brvi v Mariboru, ki veže koroško predmestje s Studenci, so izvlekli mrtvo žensko. Ugotovilo se je, da je utopljena 17letna posestnikova hčerka Štefanija Kalunder. Odšla je od doma in se ni več vrnila. Na podlagi izpovedi neke njene prijateljice se domneva, da je šla v smrt radi nesrečne ljubezni.

Volilcem pri Sv. Juriju ob Pesnici! Vse volilce pozivamo, da pri občinskih volitvah prihodnje nedelje, dne 29. julija, oddajo svoje volilne kroglice samo v tretjo skrinjico. Le v 3. številka 3 je »ta prava«. Posebej še opozarjamo volilce, da volijo našo listo, ker bo novi občinski odbor jeseni volil tri člane v občinsko davčno komisijo, ki bo po novem davčnem zakonu soodločevala, kako visoke davke bomo plačevali posamezniki. Terčel in Dobaj za tako delo nista. Mi hočemo tudi delovati skupno z našimi možmi pri okrajnem zastopu, da bomo dobili novo okrajno cesto k Sv. Križu. Tudi pri šoli bomo skrbeli, da bo vse v redu. Jesenske šolske počitnice je naša stranka zopet nazaj pridobila. Stranka, kateri pripadajo Terčel in Dobaj, pa nam jih je odpravila. Za viničarje tudi skrbimo. Okrajni zastop je leta 1927 dal pridnim viničarjem za dolgoletno službovanje nagrade. Kje pa demokratski kaj takega zmislijo. In potem pa še to: V mariborskem okraju je 90% občinskih odborov v rokah mož, ki so pristaši SLS, okrajni zastop bo ostal v rokah naših mož. Če bomo volili Terčela ali Dobaja, pa se bomo čisto osamili. Za stranko, kateri ta

dva pripadata, nihče nikjer ne mara. Samo pri jeziku so demokrati in samostojnejši velikani, delati pa ne vedo, za ljudstvo pa že celo ne. Torej, Jurjevčani, vsi volimo našo tretjo skrinjico. Da je edino naša najboljša, je dokaz tudi to, da so vse druge le na glavarstvu popravljene, le naša tretja je bila popolnoma pravilna.

Naročnikom. Mnogi vprašujejo, zakaj imajo na ovitku zapisano še vedno: pl. do 1. 7., pa so že doplačali preko tega datuma. Vsem tem za ta slučaj in za podobne pozneje javljamo, da približno 1 mesec preko datuma pošiljamo s starim vpisom, potem še-le pride nov vpis. To smo že enkrat razložili in prosimo danes ponovno, da si p. n. naročniki to zapomnijo. — Uprava.

Biserma maša. V četrtek, 19. julija se je vršila v Šmartnu pri Slovenjgradcu izredna cerkvena slovesnost. Častni kanonik dekan Ivan Lenart je obhajal šestdesetletnico duhovniškega posvečenja, ki ga je sprejel 19. julija l. 1868. Bila je prava ljudska slovesnost, katero je na predvečer napovedalo gromenje topičev in gorenje številnih kresov po višavah zelenega Pohorja. Čeprav se je svečanost praznovala na delavnik, ko je vse polno kmetijskega dela, se je vendar v četrtek zbralo toliko ljudstva iz šmartinske in sosednjih župnij, da je bila cerkev polna. Prišlo je nad 30 duhovnikov, da skažejo spoštovanje in čast sivolasemu biseromašniku, ki je vkljub starosti 87 let zdrav ter duševno in telesno izredno krepak. Njim na čelu je bil g. stolni prošt iz Maribora dr. Martin Matek kot odposlanec mariborskega g. škofa, udeležil se je tudi kanonik Janežič kot naddekan Mislinjske doline, prelat dr. Slavič iz Ljubljane, msgr. Vreže, ki je imel cerkveni govor, nar. posl. dr. Hohnjec, kot zastopnik Jugoslovanskega kluba. Biseromašniku so se poklonili župani vseh treh občin šmartinske nadžupnije, katere so ga že za zlati mašniški jubilej imenovali svojim častnim občanom. Zastopnik moške mladine je deklamiral lepo pesem, sestavljeno v to svrhu od znanega slovenskega pisatelja Ksaverja Meška. Jubilejno sveto mašo je jubilat služil v novi mašni obleki — darilo vrlih šmartinskih žen in deklet — ki so jo po načrtu g. Vurnikove prekrasno izdelale mariborske šolske sestre. G. biseromašniku ključemo: Še na mnoga leta!

Biserni jubilej v Rimskih toplicah. Preteklo nedeljo je g. Janžek obhajal svojo biserno mašo. Bil je spodbuden in ganljiv prizor, ko je gospod jubilat v spremstvu šestnajsterih duhovnikov imel slovesen vhod v župno cerkev. Govoril mu je g. monsign.

dr. Fr. Kruljc, dekan laški. Njegov lep in slovesnosti primeren govor je bil na višku, ko je prebral častitke prevzvišenega nadpastirja g. slavljenca. Hvala za ta dan Bogu, g. biseromašniku in vsem, ki ste pripomogli, da se je slovesnost dostojno izvršila.

Smrt blagega g. župnika. Na Teharjih pri Celju je umrl tamošnji blagi in obče spoštovani g. župnik Janez Čemažar. Rajni je bil rojen l. 1867. v Selcih na Kranjskem. Posvečen je bil 1894 in je vodil teharsko župnijo od l. 1910 naprej. Dolgo časa je bolehal in prenašal bolezen z občudovanja vredno potrpežljivostjo. Kot dušni pastir je bil izredno priljubljen pri ljudeh in duhovnih sobratih. Blagemu g. župniku trpinu ostani ohranjen najboljši spomin pri vseh, ki so ga poznali!

Prošnje na oblastno skupščino. Pri zadnjem zasedanju je kmetijski odsek ugotovil, da posamezniki pošiljajo svoje prošnje na oblastno skupščino, potem pa čakajo na rešenje oblastnega odbora. Dokler pa ni zasedanja oblastne skupščine, ostanejo take prošnje nerešene. Oblastni odbor je že pooblaščen, da uporabi vse postavke sedanjega proračuna in je prošnje nasloviti na oblastni odbor.

Uspeh oblastnih poslancev. Oblastna poslanca Dav. Krajnc in Urnjek sta intervenirala pri oblastnem odboru za popravo mostu v Grižah in je oblastni odbor dovolil v ta namen 80.000 Din.

Tajnik SLS v Mariboru g. Ovčar je nastopil daljši bolezenski dopust. To vest sporočamo javnosti, da se za dobro dopusta ne bo obračala v raznih zadevah osebno na g. Ovčarja v Maribor, ampak v Slovenjgradec.

Zdravljenje raka in drugih neozdravljivih kožnih bolezni. V baraki mariborske splošne bolnice zdravi g. Poljšak iz Celja vse vrste raka in razne doslej neozdravljive kožne bolezni. Razen zdravniške komisije si je ogledalo zdravljenje več resnih zdravnikov iz Maribora, ki se zanimajo za Poljšakovo iznajdbo. Dne 23. julija so posetili Poljšaka in njegove bolnike trije priznani zdravniki iz Trsta. Po ogledu so se izrazili pohvalno o Poljšaku in njegovem načinu zdravljenja teh groznih bolezni. Ob priliki zasedanja oblastne skupščine je bilo v Poljšakovi baraki več gospodov oblastnih poslancev, da bodo povedali po deželi, kako je nudil oblastni odbor g. Poljšaku priliko, da dokaže pod najstrožjim zdravniškim nadzorstvom učinkovitost svoje zdravilne iznajdbe. Kakor izvemo, se močno zanima za Poljšaka Nemčija in si bodo ogledali zdravljenje v mariborski bolnici tudi nemški zdravniki-strokovnjaki.

Otroci vestfalskih Slovencev pridejo v Slovenijo. Dne 8. ali 9. avgusta pride veliko otrok (300) vestfalskih Slovencev v Slovenijo radi oddiha. Nemčija je dovolila tem otrokom skozi Nemčijo prosto vožnjo pod to pogodbo, da ne bo imelo potovanja ali ta izlet političnega namena, ampak da gre samo za zdravje in odih. Seveda mi nameravamo s tem doseči, da se naučijo otroci slovenski in si pridobijo slovenskega duha. V javnosti pa ne smemo ničesar o tem pisati, ampak samo, da pridejo na odih. Naznanite to, prosim, tudi drugim časopisom v Mariboru. Z odličnim spoštovanjem: Tensundern, vikar.

Najden utopljenec. Pri Sv. Marku niže Ptuja je Drava naplavila mrtvo truplo dne 15. t. m. na Pobrežju pri Mariboru utopljenega železničarja Berghaus Jakoba. Pogreb se je vršil v sredo, dne 25. julija, na ondodnem pokopališču.

Izkopnina pri Sv. Benediktu v SL. goricah. Pri kopanju zemlje za našo cesto so delavci dne 10. t. m. naleteli na brežičku veleposestnika Franca Senekoviča v Trsteniku 5 m globoko pod zemljo na veliko predpotopno žival, ki je v laporju popolnoma okamenela: hrbitišče, glava in skoro 1 m dolga zobova. O najdbi smo takoj obvestili mariborsko Zgodovinsko društvo. Čez teden dni je prišel žival in najdišče osebno pogledat podpredsednik mariborskega Muzejskega društva, profesor Vales, ki pa prvi hip ni mogel dognati, kako je ime tej zanimivi živali, ki je sedaj že v Mariboru v muzeju. Žival si je na licu mesta ogledalo na stotine ljudi. Pri kopanju so se zobovi polomili. Nekaj delov so ljudje žal odnesli. Da se spopolnijo, naj jih prinesejo v benediško župnišče. Doma so brez pomena, za muzej pa so potrebni. Zanimalo pa nas bo vse izvedeti v kratkem, kako je tej živali ime, ki se je nekdaj pasla po benediških livadah.

Zdravnik utonil. Preteklo nedeljo se je pripeljal z motornim kolesom v Rimske Toplice rudniški in občinski zdravnik g. dr. Avguštin Kumer s svojo soprogo. Kmalu po prihodu sta se oba šla kopat v Savinjo. Dr. Kumer je prvi skočil v vodo in se takoj začel potapljati. Soproga ga je skušala rešiti, pa bi tudi sama kmalu utonila; komaj so jo rešili iz vode. Ko so zdravnika potegnili iz vode, je bil že mrtev. Najbrže ga je v vodi zadela kap. Pokojni dr. Kumer je bil rodom iz Gradca in je služboval v Hrastniku od leta 1920. Zapušča vdovo in dva nepreskrbljena otroka.

Zahvala blagim dobrotnikom! Nedavno smo poročali, kako je bil od hudobnega tovariša zaboden z nožem v srce priden delavec Kebrič iz Maribora. Zapustil je pet malih otrok (najmlajši je pet mesecev star) in bolno vdovo. Ker se uboga družina nahaja v strašni bedi, sem prosil usmiljena srca pomoči. Vdova Amalija Kebrič, Maribor, Loška ulica 8, je na ta poziv dobila od dobrosrčnih

Vsaka slovenska hiša naj ima novo barvano Slomškovo sliko!

Naročajo se pri upravi „Našega doma“, v Mariboru, Aleksandrova cesta šte. 6/I.

ljudi pomoč v denarju za prvo silo, pa tudi živeža in obleke za nedolžne otroke. V imenu nesrečne družine se zahvaljujem vsem blagim srcem za pomoč. Zanimivo je pismo, ki ga je pisala neznana deklica od Sv. Lenarta Kebričevi: »Čitala sem v listu »Slovenski Gospodar« Vašo nesrečno usodo. Ker sem sama pred kratkim izgubila svojo zlato mami-

co, se mi v srce smilijo Vaši ubogi otročki, ki gotovo močno pogrešajo dragega očeta. Tukaj Vam pošiljam nekoliko denarja (200 Din), da bo za prvo silo. Znanprej upam, da Vam bodo že pomagala usmiljena srca. Pozdravlja Vas z Vami žalostna deklica.« Naj bo tej dobri deklici izrečena še prav posebna zahvala! Franjo Žebot.

Poletno zasedanje mariborske obl. skupščine.

Zasedanje je trajalo pet dni in sicer od 17. do 21. t. m. Na dnevnem redu je bila razprava o mnogoštevilnih uredbah, ki so za kulturni, pred vsem pa za gospodarski napredek ljudstva nepregledne važnosti in koristi. Z vztrajnostjo in požrtvovalnostjo so naši možje, ki jim je ljudstvo zaupalo oblastno gospodarstvo, sprejeli vse predložene uredbe. Z izvajanjem teh uredb se bo šele pokazal blagoslov dolgotrajnih in naporov pripravljalnih del.

V torek, dne 17. julija t. l.

je bila v mariborski kazinski dvorani prva seja v letošnjem poletnem zasedanju. Pred prehodom k dnevnem redu je predsednik skupščine g. dr. Leskovar predlagal resolucijo, ki obsoja ter obžaluje krvave dogodke v našem parlamentu z dne 20. junija t. l. Sledilo je izčrpno poročilo predsednika oblastnega odbora o delu in uspehih od zadnjega skupščinskega zasedanja sem. V omenjenem poročilu se zrcali vsa neumorna briga in neutrudno prizadevanje tihih in marljivih delavcev v našem oblastnem odboru, predvsem na polju javnih zgradb, zdravstva, poljedelstva, socialno-političnih prizadevanj ter finančne politike. Lastni dohodki znašajo 14.814.462 Din. Od marca do 30. junija je prišlo v oblastno blagajno 4.834.505 Din. Kakor vidimo, bodo dohodki čisto gotovo po preteku 8 mescev dosegli višino, ki je predvidena v proračunu. Pobiranje doklad pri državni trošarini pa se vrši pri tovarnarjih in veletrgovcih tako, da Jobi detajlist (trгоvec, ki prodaja na drobno) blago, za katero je doklada že plačana. S tem je zajamčen najenostavnejši in najsigurnejši način pobiranja omenjenih doklad.

Po poročilu g. predsednika se je še razpravljalo o nekaterih predlogih, nakar se je seja zaključila. Popoldne pa so imeli v prostorih oblastnega odbora svoje seje uredbodajni in pa kmetijski odsek ter odsek za prošnje in pritožbe.

V sredo, dne 18. julija t. l.

pa se je razpravljalo o uredbi o zdravstveni službi na deželi. Mariborska oblast se bo po tej uredbi, o kateri je na seji poročal oblastni odbornik g. dr. Veble (SLS), razdelila v zdravstvena okrožja, ki jim bodo načelovali okrožni zdravniki. Za vsako zdravstveno okrožje se namesti najmanj po ena babica. Te babice morajo nuditi brezplačno pomoč ubožnim porodicam in otročnicam. Po potrebi se bodo imenovali okrožni

zdravniki tudi v avtonomnih mestih Maribor, Celje in Ptuj; ti zdravniki pa bodo brezplačno zdravili tiste ubožce, ki ne spadajo pod mestno ubožno in zdravstveno oskrbo. Uredba se je sprejela proti glasovom opozicijskih poslancev; nekateri opozicijski petelini so se pri tem obnašali kakor hlapci v gostilni, kadar se sporečejo in spoprimejo.

V četrtek, dne 19. julija t. l.

je zasedanje trajalo dopoldne in popoldne. Bil je to najburnejši dan v tem zasedanju. Samostojno-demokratski in socialistični oblastni poslanci so čekali na dolgo in široko ter s tem motili miren potek seje in hitro razpravljanje o uredbah, ki so se na odsekih sejah že neštokrat pretresale in pretehtale od vseh strani. Zdelo se je, da hočejo demokrati in radičevci, ki so se združili v enoten klub KDK, s pomočjo socialistov izvajati po belgrajskem zgledu obstrukcijo. Navzlic vsem njihovim brezuspešnim nakanam se je na četrtekovi dopoldanski seji sprejela uredba o okrajnih cestnih odborih. O uredbi je poročal oblastni poslanec dr. Ogrizek (SLS). S to uredbo se v cestnih zadevah razširja delokrog naših okrajnih zastopov na novo ustanovljene okrajne cestne odbore v Prevaljah, Murski Soboti, D. Lendavi, Čakovcu in Prelogu; le-ti odbori odgovarjajo za zgradbo, vzdrževanje in upravo tistih samoupravnih cest, ki niso oblastne ali občinske. Socialisti in samostojni demokrati so se pri razpravi na vso moč izblebetali, da bi se na ta način razprava zavlekla; ko pa je bilo treba glasovati, so izjavili, da bodo glasovali proti. Pa jim ni nič pomagalo; naši trezni poslanci so uredbi sprejeli proti glasovom opozicije. Naravnost

viharna seja

pa se je vršila istega dne ob 6. uri popoldne. Na dnevnem redu je bila namreč razprava čudnem predlogu opozicije, da se oblastni odbor stavi pod obtožbo, ker je v svoji seji dne 10. t. m. sklenil, da se radi bogokletne karikature v »Jutru« isto odpove, da se v njem ne inserira več in da uradni oblastnega odbora ne smejo nositi ali čitati »Jutra« v uradnih prostorih. Jej, kako se je razburila »Jutrova« dežela radi tega; od generalnega štaba te nazadnjaške, medle in skrahirane stranke pa do zadnjega SDSarskega petolizuna. Pa jih je le zadelo! Takšnega udarca pač niso pričakovali gospodje, ki nosijo odgovornost za neprestano psovanje,

bogokletno sramotjenje, barbarsko natolcevanje in nečuveno žaljenje, ki si ga dovoljuje ta list o Slovencih. In celo radičevci so se dali vpreči v jarem ter se prav pridno in pohlevno pridružili ljudem, kakor so dr. Baričević (hrv. SDS) in Petovar (SDS). No, pa so se gospodje bridko zmotili. Omenjena seja se je pretvorila v sodiščno dvorano, kjer so se sedeli opozicijski poslanci kot obtoženci. Od naših poslancev so govorili: gg. dr. Schaubach, dr. Leskovar, Hrastelj in dr. Ogrizek. Njihove govore je sprejela skupščinska večina z viharim odobravanjem, čemur se je kompaktno pridružilo tudi občinstvo na galeriji, ter z neprekinjenim vzklikanjem voditelju slovenskega naroda g. dr. Anton Korošcu. Ko je ponujal svoje politične čenče opozicijski poslanec dr. Baričević (SDS), je pristopil k njemu g. dr. Ogrizek in mu pokazal bogokletno »Jutrovo« karikaturu. Mož je čisto izgubil ravnotežje in nekaj trenutkov sploh ni prišel do besede. Drugi dan pa jo je kar odkuril in s tem dokazal v polni meri, koliko mu je do resnega dela. Ob zaključku pa je na predlog poslanca g. dr. Ogrizeka sprejela obl. skupščina sklep, da odobrava odlok oblastnega odbora z dne 10. julija t. l. Istočasno pa se je tudi na predlog poslanca g. Ogrizeka odposlala našemu voditelju sledeča brzojavka:

»Oblastna skupščina v Mariboru odločno obsoja zločinsko pisanje samostojno-demokratskega tiska zoper Vas kot voditelja slovenskega naroda. Izraža Vam svojo udanost in spoštovanje ter Vam daje zagotovilo, da bo narod sam našel sredstva, da ta zločin kaznuje.«

Omenjena predloga je večina obl. poslancev sprejela stoje ter s spontanimi ovacijami in več minut trajajočim vzklikanjem dr. Korošcu. — Zgledu poslancev se je pridružilo še tudi občinstvo na galeriji, ki je nadaljevalo z vzklikanjem še zunaj zborovalne dvorane. Tako se je seja končala s popolno blamažo opozicije, ki je morala zapustiti bojišče ponižana, osramočena in potlačena. — Izginili bodo pritlikavci, ki pripadajo zloglasni »Jutrovi« kliki, dr. Ant. Korošec pa ostane velik pred narodom in zgodovino, ki bode obdajala njegovo osebnost s sijajem narodnega velikana, tvorca in politika.

Drugi dan — petek, dne 20. t. m. — je seja potekla povsem mirno. Glavni razgrajač dr. Baričević je izginil iz Maribora, ker ni mogel očitno preboleti blamaže prejšnjega dneva; na drugi strani pa so poslanci iz opozicije uvideli, da ne bodo mogli uspeti z zavlačevalno taktiko; in pa zbal so se, da jih bo ljudstvo radi tega otročjega početja pozvalo na odgovor.

Ta dan se je najprej obravnavala

uredba o viničarskem redu.

Poročala sta o tej prevažni uredbi poslanca Rozman in dr. Ogrizek, ki je utemeljeval uredbi s pravnega stališča. K besedi so se ogla-